

Mgr. Robert Cholenský, Ph.D.

advokát – mediátor – rozhodce

Kancelář: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, Česká republika – Tel./fax: +420-548538896 – Mobil: +420-608967423

E-mail: robert@cholensky.cz – Internet: www.cholensky.cz – Datová schránka: 764rs4p – Advokát je plátcem DPH

Krajský soud v Českých Budějovicích

Zátkovo náměstí 10/2

370 84 České Budějovice

Sp. zn.: **10 A 92/2013**

Žalobce: **Pavel Matějný**
Na šancích 203
735 61 Chotěbuz

Zastoupen: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Žalovaný: **Magistrát města České Budějovice**
nám. Přemysla Otakara II, č. 1, 2
370 92 České Budějovice

Replika

žalobce k vyjádření žalobce k jeho správní žalobě ze dne 13. 8. 2013

Elektronicky
Bez příloh

I.

[1] Žalobci bylo prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno vyjádření žalovaného k jeho žalobě v nadepsané věci, k němuž žalobce pokládá za potřebné předložit soudu následující **repliku**.

II.

[2] Žalovaný se předně hrubě mýlí, jestliže tvrdí, že žalobce ve své žalobě nevyvrací argumentaci žalovaného ani nezpochybňuje v napadeném rozhodnutí uvedené důkazy, které žalovaného vedly k vyslovenému závěru, že cílem shromáždění oznámeného žalobcem je rozněcovat nenávisť vůči Romům, kteří v dané lokalitě žijí, a vyzývat k porušování zákonů a veřejného pořádku střety s Policií ČR.

[3] Žalobce výslovně připouští, že jednou z otázek na oznámeném shromáždění tematizovaných bude problematika soužití majority s romskou menšinou; to však ani v nejmenším neznamená, že by na něm měla být rozněcována nenávisť vůči Romům. Jak žalobce podotkl v žalobě, hodnotová východiska žalovaného jsou zřetelně předlistopadová, resp. totalitní, a mají mnoho společného s tehdejšími proklamativními zdůrazňováním potřeby „klidu na práci“ a boje proti rozvratníkům z Charty 77, resp. proti jiným odpůrcům komunistické ideologie, v dobové terminologii nazývaným „ztroskotanci a zaprodanci“.

[4] Podstatou demokratického diskursu je výměna názorů, jež může být v některých případech i vyostřená, a jsou-li občané nespokojeni s chováním určité části minoritní populace, příp. se státní politikou vůči této minoritě, je třeba umožnit jim tyto názory veřejně projevit. Tvrzení žalovaného, že obyvatelstvo Českých Budějovic je osobami kolem žalobce „radikalisováno“, je jednoduše nepravdivé, ostatně žalovanému je velmi dobře známo, že podstatnou část účastníků předchozích demonstrací v tomto městě tvořily osoby, jež mají se žalobcem politicky málo společného a k jejich domnělé „radikalizaci“ vede to, že jsou nespokojeny s řešením dané problematiky, resp. s absencí jakéhokoli plausibilního řešení, a to v prvé řadě právě ze strany představitelů města a zaměstnanců žalovaného. Žalovaný se tak snaží zabránit v tom, aby mohlo být na veřejném shromáždění protestováno proti jeho vlastním pochybením při řešení problematiky soužití s romskou menšinou, přičemž je-li někdo vinen „radikalizací“ českobudějovických občanů, jsou to zejména osoby stojící v čele tohoto města.

[5] Podobně bude-li na žalobcově shromáždění protestováno proti nezákonnému postupu Policie ČR, bude to výsledkem policejních excesů, k nimž v Českých Budějovicích docházelo a z nichž patrně největší publicitu získal konflikt mezi policisty a občanem na invalidním vozíku, jehož jeden z příslušníků policie „potrestal“ – zřejmě za nevhodný verbální projev – brutálním úderem do obličeje. Žalobce nenahlíží, proč by takový protest měl být nedovolený a proč by měl představovat, jak žalovaný bez přiměřených důkazů dovozuje, výzvu k porušování zákonů a veřejného pořádku střety s policií. Podle žalobcova názoru opět nejde o nic jiného než o snahu žalovaného potlačit legitimní veřejnou diskusi.

III.

[6] Ohrazuje-li se žalovaný proti tomu, že jeho postup je žalobcem přirovnáván k postupu předlistopadového politického establishmentu vůči disidentům, důvodem je v první řadě to, že žalovaný zcela pomíjí ústavně-právní dimensi napadeného rozhodnutí, konkrétně podmínku zakotvenou v čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, tedy že právo pokojně se shromažďovat lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, pouze jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu.

[7] Pokud žalovaný tvrdí, že omezení shromažďovacího práva je nezbytné k ochraně práv romské menšiny, pak je na místě provést třístupňový test proporcionality a dvě domněle kolidující ústavní práva v něm postavit proti sobě. Je přitom zjevné, že nemůže uspět už první stupeň testu, protože, jak žalobce vysvětlil ve své žalobě, zákaz shromáždění nepovede k efektivnímu posílení ochrany romské menšiny, ale naopak v jeho důsledku bude společenské napětí vzrůstat, neboť občané, jimž bylo zakázáno vstoupit ústavně předpokládaným způsobem do demokratického diskursu o problémech, které je tíží, budou mít spíš tendenci vyjádřit tento svůj nesouhlas s politikou orgánů města a frustraci z ní prostředky nedemokratickými, potenciálně i násilnými.

IV.

[8] Žalovaný dovodil, že skutečný účel shromáždění směřuje: 1. k výzvě rozněcovat nenávisť vůči Romům tím, že pochod svolaný příznivci neonacistických hnutí, kteří navíc nemají žádnou osobní vazbu k Českým Budějovicím, bude směřovat k sídlišti Máj, navíc v kontextu serie *Czech Lion Tour*; 2. k výzvě k dopouštění se hrubé neslušnosti tím, že protest proti kriminalitě má být jednostranně zaměřen na kriminalitu páchanou Romy; a 3. k výzvě jinak porušovat ústavu a zákony tím, že budou popírána práva menšin, budou vyvolávány střety s Policií ČR a bude ohrožen veřejný pořádek v dané lokalitě.

[9] *Ad 1* je nutno opět upozornit na neadekvátní totalitní slovník argumentace žalovaného. Obecně může být každá diskuse o určité problematice popsána jako „rozněcování nenávisti“, a prakticky každé shromáždění k některé palčivé otázce pak může být aplikací této logiky zakázáno: příkladmo odborářská demonstrace proti vládní politice vůči zaměstnancům může být posouzena jako snaha o rozněcování nenávisti k pravicově smýšlejícím občanům a k podnikatelům-zaměstnavatelům, demonstrace proti restitucím církevního majetku má bezesporu prvky rozněcování nenávisti vůči věřícím, resp. kléru, shromáždění ochránců zvířat je rovněž, nahlíženou touto defektní optikou, vedeno snahou rozněcovat nenávisť k nevegetariánské většině obyvatel České republiky.

[10] Opustíme-li totalitní slovník žalovaného, zbývá ústavní právo žalobce konat shromáždění občanů a na něm vykonávat, *inter alia*, právo na svobodu projevu v užším smyslu, a žalovaný nevysvětlil, jakým důležitým důvodem by mohl být odůvodněn zákaz takového shromáždění.

[11] *Ad 2* žalobce upozorňuje, že na shromáždění nebude bezesporu tvrzeno, že by trestná činnost bylo výhradní doménou romské populace nebo že by snad každý Rom byl pachatelem

trestných činů, ale o problematice související s tím segmentem romské populace, který se trestné činnosti dopouští, a zejména o nedostatečném úsilí policejních orgánů tuto trestnou činnost objasňovat, případně jí v rámci prevence čelit. Žalobce nenahlíží, proč by taková veřejná debata měla být nepřipustná a už vůbec ne, proč, jak tvrdí žalobce, by měla představovat výzvy dopouštět se hrubé neslušnosti; argumentace žalovaného je v tomto bodě *prima facie* nesrozumitelná, nesmyslná a absurdní.

[12] Ad 3 je konečně na místě podotknout, že není zřejmé, jakým způsobem žalovaný dospěl k tomu, že budou popírána práva menšin (která?) nebo že budou vyvolávány střety s Policií ČR; k tomu postačí upozornit, že akce konané v rámci *Czech Lion Tour*, naposledy dne 3. 8. 2013 shromáždění ve Vítkově, probíhají pokojně a bez konfliktů s policií.

V.

[13] K žalovaným citované judikatuře žalobce uvádí:

[14] *Shromáždění na památku Rudolfa Heße ve Wundsiedelu* a podobně *Křišťálová noc II* jsou z hlediska právní materie zcela nesrovnatelná se shromážděním oznámeným žalobcem, neboť otevřeně reflektují události nacistického období a důvodem jejich zákazu byla tudíž právě tato reminiscence. Podobný prvek v rozhodované věci absentuje.

[15] Domnívá-li se žalovaný, že zákazem shromáždění předejde eskalaci konfliktu mezi neromským a romským ethnikem, k jakému došlo v Maďarsku, a cituje-li v této souvislosti nepravomocný rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Vona v. Maďarsko* ze dne 9. 6. 2013 (stížnost č. 35943/10)¹, nelze odhlédnout od skutečnosti, že *Magyar Gárda Egyesület* i *Magyar Gárda Mozgalom* byla sdružení militantní a úzce propojená s politickou stranou *Jobbik Magyarorszáért Mozgalom*, kdežto vznikající občanské sdružení *Čeští lvi* není ani spojeno se žádnou politickou stranou, ani nemá obdobný charakter jako shora zmíněné maďarské organizace, a obdobný charakter nemají ani jím pořádané demonstrace, jichž se pravidelně účastní mnohonásobně více občanů, než kolik je počet jeho členů, přičemž jeho členové při svých shromážděních nepoužívají, tak jako činili členové *Magyar Gárda Mozgalom*, uniformy a insignie vyvolávající kontroverzní historické reminiscence, a naopak vždy zdůrazňují, že rozlišují mezi romskou minoritou jako celkem a tou její částí, která působí při soužití s majoritou svým chováním problémy.

[16] Judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2012, č. j. 4 As 9/2012-29², pak rovněž řeší skutkově i právně zcela odlišnou situaci a není tudíž relevantní.

VI.

[17] Návrh žalovaného ohledně přesunu shromáždění do jiného místa žalobce odmítl, a ve své žalobě vysvětlil, že takový požadavek není legitimní. Má-li snad žalovaný, jak tvrdí,

1 na adrese <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-122183>

2 na adrese http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2012/0009_4As_1200_20121122034441_prevedeno.pdf

pochybnosti o schopnosti svolavatele shromáždění organizačně zvládnout, opět postačí odkázat na pokojný průběh demonstrace vítkovské.

[18] Tvrzení žalovaného, že žalobce záměrně zvoleným místem svého shromáždění vyzýval potenciální účastníky k napadání policistů a k dalšímu podněcování nenávisti a nesnášenlivosti, není dostatečně odůvodněno; žalobce má za to, že v České republice neexistuje žádné místo, které by mělo moc takového účinku docílit.

VII.

[19] Ze shora uvedených důvodů je žalobce přesvědčen, že pro zákaz jím oznámeného shromáždění nebyl důvod a je na místě jeho žalobě vyhovět; že jsou ve vyjádření artikulované inkriminace a obavy žalovaného liché, prokázaly již proběhlé demonstrace, na jejichž uspořádání se žalobce podílel, a prokáže to bezesporu i demonstrace v Českých Budějovicích.

V Brně dne 13. srpna 2013

Pavel Matějnj